

Budapestre vonatkozó újságcikke

Osztályozás

389.35

Szerző:

Cím: *Ar. olcsósági hullám elsorvasztotta a fényüzési adót*

Forrás:

Magyarország

Bp.
(Hely)

1921 IV 10
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Hely

Idő

"1921"

Személy

Helyszám

Az olcsósági hullám elsorvasztotta a fényüzési adót

Bécsbe rándulnak mulatni a bárvendégek — Este nincs vendég az éttermekben — Új rendszerek — Az ékszerészek maguk fizetik a luxusadó

— A Magyarország tudósítójától —

Riasztó hírek keltek szárnyra a Fővámbivatal és pénzügyminisztérium felől a luxusadó sorsát illetően. Az olcsósági hullám az alig pár hónapos adót gyökereiben támadta meg és amint a lentebbi adatok is igazolják: az államkincstár hónapról-hónapra milliókkal kevesebbet kap luxusadó eimen. A nagy adóvesztés szorosan összefügg a tőzsdei áruházasokkal, amelyeket nyomon követett a fényezés hanyatlása. A könnyelmű emberek légiói eltűntek, mert eltűnt a pénz s a luxus-adó forrásai nagyon megcsappantak, napi bevételük rohamosan esik és ha tovább tart az olcsóbbodás, az az adó egészen elveszti jelentőségét.

Végigjártuk azt a hatalmas területet, amelyen luxus eimen eddig bőven aratott a kincstár s a fényüzési adó vegetálásáról a következő tapasztalatokat gyűjtöttük egybe:

A bárók őslakója

tulajdonképpen már nincs is Budapesten. Egy bárlovagot véletlenül találtunk Pesten. Állandó lakhelye most Bécs, ahol a magyar korona óriási előnyét kiméletele nélkül kiélvezi.

— Nem dobálom szét itt a pénzemet, nem öltöztetek fel disznókat, nem iszom

pezsgőt és nem veszek autót. Miért?... Mert ugyanazért a magyar pénzért *keveset annyi kapok Bécsben.* Örültség volna itt pazarolni.

Monokliját megigazította s azután a következő lesújtó véleményét nyilvánította:

— Azonban az igazi láncosokat és siberket még itt találhatja. Ők ma az úgynevezett elkeseredett Palik. Figyelje meg majdnem mind megnövsültek. A bártündök az ő karjukon eveztek révbe. Megkurrensenek egymásnak, telekürtölték a ijedtek szegények. Összerabolt millióika világot, hogy szücszereket vittek be a egy akarják megmenteni, hogy egy hőgyet favorizálnak. Így aztán az az ékeletelen adóalanytömeg is kisklótt a luxusadó körmei közül. Mert eddig jobbra-bal szórták a pénzt.

Az I. osztályu étterem

tulajdonosa végigmutatott az üres asztalokon:

— Este üresen marad az étterem, me luxusadó van. Eleinte fittyet hánytak e nek az adónak. December—január hónapban 60—70.000 koronát fizettünk be kincstárnál. Most 20—25.000 is alig j össze. Inkább ebédre járnak az emberek este elbujnak a kisvendéglőkbe, átmenek Budára, ki a zöldbe. Mióta betűhirdetik az ékszerészek, csak hogy becsá az olcsóság, a vendégeket molesztálja a

luxusadó s mérgesen dobják oda a fizetőnek.

A ragyogó bár,

amelyik 25%-os fényüzési adót fizet, inogni érzi a talajt lábai alatt. A nagy konzum elmaradt. Csak a látszat megmentéséért, mint a régi nimbusz öre, áll **villanyfényes portája előtt a sujtásos, nagybúndás portás.** A pálmák alatt, a szőnyegek ritka a plaztronos vendég Az igazgató sem a Mascotte-ban, sem az Imperiálnál, sem a Tabarinban nem mondja meg őszintén: mennyi volt az eddigi luxus-adójövedelem. Csak a kezüket tördelik és mosolyognak.

— Felfújták, kérem, a dolgot, nem igaz az, hogy olyan horribilis összegeket szolgáltatunk be. Reklámot csináltak a konkrét az egymásnak, telekürtölték a bárból az államkasszába, hogy odamenjenek a Palik. Most a körmükre égett a dolog, most jajgatnak és veszekednek a vámbivattal, ahol keveslik a beszoogatott összegeket és szigorú ellenőrzést rendeltek el valamennyi mulatóhelyen.

A bárók kétségbeesetten rohannak új attrakciók után, ismert színésznőket és énekeseket csábítanak parány szinpadokra, hogy megmentsek az üzletet. Pénzszakértők véleménye szerint azonban legkésőbb nyáron végleg elveszti a kincstár a bárokat, mint elsőrangú adóalanyokat.

„Én fizetem luxusadóját”,

hirdetik az ékszerészek, csak hogy becsá az olcsóság, a vendégeket molesztálja a

bítsák a vevőket. *Sárga János* a Kigyó-téren azt mondta, hogy meg sem mondják a vevőnek a luxusadó összegét, csak a rendes eladási árat. Pedig minden tárgyon rajta fityeg egy kis cédula két számmal: a fekete a gyári ár, a piros tintás szám a luxusadó.

— Ezt egyenesen fel sem számítjuk a vevőnek. Mi fizetjük. Kifutnak az üzletből, ha tőlük kérjük.

A nagy Bachruch-cég vezetője, Zipper ur százezer koronán felül fizetett be december hónapban, most be sem merik vallani, hogy milyen kicsi ez az összeg. Különbö a briliáns zubanása még tart, már alul van a 100%-on. Az arany pedig 180-ról 105-re esett.

A drogériák új rendszert ajánlottak

a pénzügyminisztériumnak a luxusadó beszédésére. Olasz minta szerint azt javasolták, hogy *bélyegrendszert* vezessenek be. Minden adó alá eső tárgyra bélyegben ragasztják rá az adót. Így megszüadulnának a költséges könyveléstől, az állam is megtakarítaná a számológépek árát.

A forgalom adatait üzleti érdekből titokban tartják. A ritka parfümök, francia szappant csak a régi jó vevők vásárolják, a felkapott hölgyek áttértek az olcsóbb cikkekre